

La Mosca Borda

El Col·legi de Periodistes ha lliurat aquesta setmana, dins els seus reconeixements anuals, la Mosca Borda al departament de comunicació del Girona FC. Distinció que es dona a aquells que dificulten o compliquen l'accés dels periodistes a la informació, en aquest cas del conjunt màxim exponent del futbol gironí. Casualitats de la vida, el no premi ha estat lliurat la mateixa setmana que s'ha pogut escoltar la veu del director general de l'entitat, Ignasi Mas-Bagà, a qui diaris, ràdios i televisions de la demarcació ni recorden l'últim cop que van poder-hi parlar. Deu ser casualitat, tot i que hi ha qui diu que és la tàctica i la cortina de fum per contrarestar la Mosca. Quan la pilota entrava, aquestes coses quedaven en segon pla i es girava full amb rapidesa, però ara que la cosa no rutlla, tot agafa una altra dimensió. Perquè queda clar que al camp no rutlla massa res. Escoltant Stuari, és clar que l'equip desconnecta en defensa i una mostra clara n'és que l'Oviedo, que havia marcat quatre gols en nou partits, ahir en va fer tres a Montilivi. Escoltant Michel, també queda clar que els jugadors estan espantats i agarrotats. En veu del mateix tècnic: «ens pot la classificació». I és lògic, tenint en compte que després de deu partits el Girona FC acumula vuit jornades com a cuer i nou en descens. I en partits com el d'ahir no s'acaba d'entendre que Ilyas Chaira fos traspasat a l'Oviedo per un milió i mig d'euros i que Bryan Gil n'hagi costat deu. O encara més greu, veure com Asprilla -el fitxatge més car de la història del club- ja només no compta per l'onze, sinó que ni se'l considera per revulsiu quan les coses no van bé. I així tantes altres coses, que un es pot plantejar que la Mosca Borda no hauria de ser només pels de comunicació.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2025/10/26/mosca-borda-123021969.html>